

Intervius d'Acció

Declaracions del Sr. Antoni Cunillera

El Sr. Cunillera després de pregar-nos que fossim breus ens contestava a la nostra primera pregunta de ritual donades les actuals circumstàncies.

—Bona impressió; fugiem d'una espècie d'inquisició i fugir d'aquestes coses és sempre agradable.

—El vostre plan a l'entrar a l'Ajuntament?

—Fer solament administració.

—La consideració que us mereix l'actuació del darrer Ajuntament.

—En tinc una pèssima impressió; no van fer-se mai càrrec que administressin els interessos del poble, si no que estaven en una casa de milionaris.

—De les discrepàncies entre els Consellers...

—Nosaltres tenim majoria i podem tirar endavant. Si aquesta majoria va sempre ben unida, podem fer coses de profit per el poble.

—Ja que ha parlat d'administració, podria parlar-nos del cas empleats?

—Jo sols treuria, complint, els que sobressin i fora una manera de fer economies, puix que en sobren més de la meitat.

—L'emprèstit?

—Jo opino que l'emprèstit pot treurer's tant si ve aprovat com si no hi ve.

—Com?

—Comprant tot el paper a noranta cinc i amb intel·ligència amb els tenedors, ens trobem que amb un milió nou centes mil pessetes comprem els dos milions.

—I el que s'ha gastat, si ve desaprovat?

—Es demanarien responsabilitats per els malversadors. Tot abans que imposar-nos una càrrega per trenta dos anys.

—Té algun altre punt sobre el qual podessin fer-se economies?

—Sí; el Col·legi de Segona Ensenyança. El Patronat d'aquest Col·legi podria muntar una escola

amb sis o set professors de primera i que costaria sols a l'Ajuntament unes vint-i-cinc mil pessetes.

—Ho te contat?

—Puc demostrar-ho amb xifres.

—En nom de quina minoria va parlar en el primer Ple?

—En nom d'un partit liberal monàrquic, del qual ja tenim el Comitè constituït.

—Noms, a més del seu?

—Per ara no; dintre de poc podré donar-los-hi.

—Té fe vostè amb aquest partit?

—Completa.

—El nom del seu quefe en cap?

—El Comte de Romanones.

—El provincial?

—L. J. Gassol.

—Tenen Junta formada a Granollers?

—Sí; la vaig trametre al Comte i sols falta que em vingui aprovada.

—Del Sr. Torras...

—La seva caiguda era una cosa descomptada el dia que cauria la dictadura.

—Creu vostè que pot tornar-se aixecar?

—Jo crec que si, mercès a la manca d'organització de tots els partits polítics, puix que si hom no procura organitzar-se, però, ràpidament, correm el risc de tornar al passat.

—I amb una bona organització cadascú des de el seu terreny...

—És impossible.

—Respecte al seu canvi d'actitud davant la placa d'aquest senyor...

—Quant vaig ésser de la comissió per posar-la, no el coneixia com avui, i ara que el conec i per subsanar l'equivocació, vaig defensar en el Ple que es tragués immediatament.

—Creu vostè, amb la forma actual de nomenar els que han de regir els destins dels pobles?

No; jo crec que començant per els Consellers dels Ajuntaments i acabant amb el càrrec més elevat haurien d'ésser per elecció popular i que totes les classes socials hi fossin ben representades.

DOMÈNEC COLOMER

(La setmana entrant: interviu del Sr. Jaume Serra i Dachs)

Cooperativisme, granollerins, cooperativisme!

Un dels problemes més importants, més necessaris i que mereix la màxima atenció i entusiasme, és el cooperativisme. No comprenc perquè el cooperativisme no ha tingut acceptació a casa nostra; potser per manca d'organització, potser per la desorientació dels organitzadors... potser... per desconfiança.

La manca d'organització, la desorientació i sobretot, la desconfiança, jo crec que son les causes directes que ens han situat en un terreny d'esclavatge, d'explotació i d'una absurda inferioritat davant del capitalisme.

Es fa necessària la reorganització immediata del estament obrer; sols aixís, col·lectivament, po-

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**